

faa ringe, at det ikke er helbigt at stille en saadan Fordring for at faae en Stoppeplads. Imidlertid stiller Forholdet sig saameget mere ubelig, naar Stoppepladsen, saaledes som jeg har anført, er indrettet paa den Maade, at man kun kan komme til den ene Side, men ikke til den anden. Der er derhos indtruffet et Tilfælde for mig, som i høieste Grad har forundret mig, og det er, at naar jeg f. Ex. reiser her til Kjøbenhavn og f. Ex. tager Billet ved Bemb Station, saa kan jeg ikke der faae gjennemgaaende Billet. Dette kan maasse være i sin Orden; men naar jeg saa kommer til Ringkjøbing og opholder mig der 10 Minuter, og Tjernbanen har stoppet der saa længe, saa kan jeg ikke faae gjennemgaaende Billet og faae Reisetiet med, idet Tjernbanereglementet indeholder den Bestemmelse, at Tøiet skal være indleveret et Kvartér før Banetogets Afgang. Paa Grund af denne strenge Reglementsbestemmelse, som holdes strengt efterrettelig, er jeg ikke i Stand til at reise fra mit Hjem Syd paa over Esbjerg til Kjøbenhavn, med mindre jeg hele Tiden skal føre min Kuffert med mig ved velvillig Assistance af vedkommende Konduktør. Dette er indtruffet for mig forrige Gang, jeg reiste til Kjøbenhavn. Sidste Gang reiste jeg først til Hølstebro, derpaa Vest paa til Ringkjøbing forbi mit Hjem for at faae gjennemgaaende Billet. Jeg veed ikke, om det, der er mig berettet af vedkommende Tjernbanebetjent, forholder sig rigtigt, men jeg havde Lyst til at gjøre den høitærede Indenrigsminister opmærksom paa dette Forhold. Ved samme Leilighed, hvor jeg taler om Tjernbanen, kunde jeg have Lyst til at tale noget om Esbjerg. Jeg har set Tjernbanestationen i Esbjerg, og det har undret mig betydeligt, at denne Station ligger saa uhyre langt fra Havnen. Det forekommer mig, at det hele har Udsende af at være noget Interimistisk, og jeg ønskede derfor gjerne at høre den høitærede Indenrigsministers Udtalelser om, hvorvidt det er Tanken at beholde denne Station, eller om det er Tanken at føre den noget nærmere ned til Havnen; thi det kan ikke negtes, at med den Trafik, som der dels er og dels er Udsigt til at ville blive, er det en uhyre Ulempe, at Tjernbanestationen ligger saa langt fra Havnen. Jeg kan ikke se rettere, end at den med Lethed kunde have været ført meget længere ned mod Havnen. Derhos er det ogsaa blevet sagt mig af Beboere i Esbjerg, at den Del, der ligger nærmest ved Havnen, og som er epproprieret af Staten, forulemper dem betydelig ved Sandflugt. Dersom dette virkelig er Tilfældet, forekommer det mig, at denne Sandflugt burde dæmpes, hvad der vilde volde en saare ringe Bekostning, da det vistnok kun er en ganske smal Strækning, hvorom der er Tale. Naar jeg nu vender mig til Krigs- og Marine ministeriets Budgetter, saa skal jeg bemærke, at jeg ikke her har saa meget at sige med Hensyn til dem, da der jo foreligger en Lov om Besæf-

ningsvæsenet, som senere vil komme for, og hvor jeg da vil faae Leilighed til at udtale mig. Jeg vil nu blot udtale, at det forekommer mig, at der paa dette Aars Budget gjøres for store Fordringer til Statens Midler, navnlig af Marineministeriet. Vi have jo i indværende Aar givet Bevilling til Bygningen af et nyt Panfærskib, og denne Bevilling vil formentlig ogsaa blive fortsat; men der er gjort saa mange Krav, at det vistnok vil falde lidt vanskeligt at faae Thingets Tilslutning til dem alle. Naaget jeg sympathiserer ikke saa lidt med Flaadens Udvikling, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at de nye Krav ere temmelig overdrevne i Henseende til Søværnet, og derfor ønsker jeg, at de maa blive indskrænkede noget. — Hvad Indenrigsministeriets Budget angaar, da vil jeg ligesom den foregaaende Aler sige, at de Forandringer, der ere stillede i Udsigt med Hensyn til Indkvarteringsvæsenet, vistnok kunne sættes i Vero, indtil vi faae en ny Lov. Jeg anser det ikke for helbigt paa dette Tidspunkt at foretage saa betydelige Forandringer, som der her er foreslaet. Jeg kunde maasse ogsaa paa adskillige andre Punkter have Noget at sige, men jeg skal indskrænke mig til, hvad jeg allerede har sagt, og foreløbig slutte.

N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Naar jeg tager Ordet ved denne Finanslovens 1ste Behandling, er det ikke for at underkafe det foreliggende Finanslovsforslag en Undersøgelse med Hensyn til den Balance, som vi hørte blive fremsat af den høitærede Finansminister ved Sagens Forelæggelse. Et Par ærede Medlemmer have jo ogsaa allerede udtalt sig i den Henseende, saaledes at jeg kan lade dette Punkt ligge. Naar man sammenholder, hvad der ifjor af den ærede Finansministers Forgænger blev udtalt om indværende Aars Finanslov, med, hvad der i Aar af vor nuværende Finansminister er udtalt om det Samme, saa mindes man stærkt om, at det Sete afhænger af Dinene, som se. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke nærmere gaa ind paa denne Sag, men holde mig til, at det virkelig forholder sig saaledes, at det kommende Aars Balance vil vise et betydeligt Overflud. Det har baade glædet og overrasket mig at høre den høitærede Finansministers Udtalelse om, at det ikke mindst var fra Arbejderklassen, at den Guldflo, som der nu er kommen til at strømme ind i vor Finanskasse, kommer. At det er et Faktum, at Arbejderklassen betaler og i mange Aar har betalt en usforholdsmæssig Del af vore Statsudgifter, er Noget, jeg har vidst, og dette Faktum har ikke glædet mig; men derimod har det glædet mig at høre, at den høitærede Conseilpræsident og Finansminister har villet udtale det her. Thi naar denne Sandhed, der det ene Aar efter det andet er bleven fremsat af den politiske Side saavel her i Salen som i Folket, hvortil jeg hører, bestandig har mødt